

1883-01-07

AFSENDER

Sophie Reinhard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Egholm

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Vilhelm Bissen

Kgl. Akademi for de skønne Kunster

Viggo Pedersen

Hedvig Kristine Antoinette Reinhard

Frans Schwartz

Laurits Tuxen

Omtalte steder:

Holbæk, Danmark

Tølløse, Danmark

Arkivplacering:

Mappe 46 nr. 9a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Resumé

Lydbogen 7 83

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 46 Nr. 9 A

Kjære Jakobin! Sært skal De have Tak for
Dit Brev, som jeg glædede mig meget over. Ja,
jeg kan godt forstå Din Sammenligning med
~~den~~ ikke ringning. Det maa være interessant at se
meget nyt bade af Natur og Kunst.

I Lørdags rejste jeg ned til Follas Frøstegaard
for at være Sættelægen der. Der bor en Pastor
Lundvahl, som er gift med en af Hødens Udg.
Sønnerinder, en Datter af Stiftsprovst Tøjde.

Både hun og han og deres to Sønner og en
Datter er usædvanlig elskværdige og begavede. Men
næsten saa jeg havde det udmærket. Jeg vilde nok
allermest have været hjemme naturligt, men Lørdag
var for kort og Vejens for lang til det.

Follas Frøstegaard er saadan en rigtig hyggelig
gammel rummelig Frøstegaard. Værelserne er
store, men lave, paa Dagligstuen var, ^{paa} Grund
af, at en af de forrige Frøster var gift med en
Comtesse, blev gjort en liden højere. I Sommer
var Hedvig og jeg første Gang derude, de har
flere Gange besøgt os, og Lader og Moder dem men
vi havde som sagt ikke været der før, saa paa en

Kæde knæbte vi den ikke, den peger, synes
Høder her den lidt tæt over ^{høder} ~~høder~~ ^{høder}
sees her er altid kaldt ^{høder} ~~høder~~ ^{høder} og hvidt, ligesom
hvidt, den paa den Kæde knæbte vi den altid,
selv om de er den eneste og elskende, den man
stræk er hvidt her den.
Hvidt var ikke hvidt, men hvidt her
er nogle stor alder ud sig, og en hvidt af
hvidt her den hvidt. De spillede begge
to for os den hvidt efter sig, Factor Lunde
spiller Brach, den er firk og den nogle hvidt
for Brach og hvidt, og det er for hvidt at
hvidt lidt hvidt. Blant andet spillede
ik Lunde hvidt hvidt af hvidt. Og den
tatte vi hvidt, og det er den hvidt at tatte
med hvidt, men hvidt med den jeg havde
det som sagt hvidt. Hvidt hvidt red hvidt
hvidt, men den den ikke, den er hvidt paa
hvidt. De jeg hvidt her til i hvidt, her
nu hvidt hvidt, den hvidt hvidt i hvidt
og tog sig en hvidt med hvidt paa hvidt.
Det er en hvidt hvidt, at ride hvidt den
fra hvidt til hvidt og hvidt, af den her var,
var allerede flere hvidt og det paa for sig tre

Dage. I hvidt her den sig hvidt ad,
der hvidt alle hvidt hvidt hvidt
i en hvidt og ved den hvidt og hvidt
tatte med paa hvidt hvidt og hvidt af
hvidt, den hvidt her den den, der hvidt
her hvidt.
Hvidt jeg den her hvidt, paa den hvidt her sel,
til hvidt er den den hvidt og den hvidt
er den den hvidt, i hvidt hvidt hvidt
og at hvidt hvidt, de dage, jeg her den, der det
den hvidt, men den det hvidt hvidt.
Jeg jeg skal og den den glad, naar jeg hvidt den
hvidt den hvidt, paa hvidt hvidt den
hvidt hvidt hvidt. Nu hvidt hvidt
hvidt og den er hvidt, hvidt hvidt hvidt,
hvidt hvidt er hvidt hvidt af hvidt.
den er ikke hvidt hvidt hvidt, der glæder sig hvidt
hvidt hvidt, den den, der jeg det er, den den den
ikke hvidt hvidt, den hvidt hvidt den
hvidt hvidt og hvidt den til hvidt.
Hvidt hvidt af hvidt, den hvidt de hvidt den
i hvidt hvidt hvidt hvidt hvidt og det den
hvidt og hvidt hvidt, og glæder jeg den hvidt det,
det er den hvidt hvidt, synes jeg, at hvidt hvidt

i Bux, jeg ved ikke noget yndeligere end at se
denne flage og slaa mod Buxet.

Men jeg har jo for Resten en Håb at plukke med
Dig, hvor kan Du vide, om jeg ^{ikke} kan have noget
indod, at Du vil mit Træderi til U. Pedersen?
Det ved jeg jo knap selv, jeg kender ham jo ikke,
men Møder er han jo, og derfor skulde Du naturlig
vis netop ikke have vist ham den, om ogsaa han
saa for Resten ikke er saa slemt. Jeg bryder mig
ikke om at sige en Begyng til Kæder, for han
overer Seglene der, ^{og forer sig ikke, og har ikke noget} men til det spørger jeg det kun
nødigt, for det er egentligt latterligt af mig at sende
Begyng til Dig, og det synes naturligvis U. Pedersen
ogsaa; men Du har vel sagt ham, at Du havde opfor-
dret mig til det og lovet mig en i Hædet.

Naa, nu har Du faaet Dine. Skjænd, lad mig saa se, Du
aldrig gør det mere, for det er meget uædelt, jeg
kunne have Lyst at høre U. Pedersen tappe Dig lidt
fordet.

Lørdag 11.

Lidt endte jeg med at skjænde, nu vil jeg dog ikke
fortælle med det, men sig Dig Tak, fordi Du gør
mig opmærksom paa det med Stregene paa Graum,
den Røg Ting kan man saa let gløkke, for man
er saa dum.

Besvart

Ser i Dag gik jeg ned til Holbæksfjord, Vejret var
henslende, den blødeste mildeste Luft og Graue
ne i Skoven jeg gik igennem duftede saa for
sarsagtegt, der er nemlig en Grauskov næsten helt
oppe fra Gaarden og ned til Spanden, der er en Spænding
og herfra. I Kede ved Spanden var der saa dejligt,
den er rigtig nok tillagt; men i Dag havde det tørt,
saa der stod Vand over Ben, saa man godt kunde
bilde sig ind, at der var asbent Vand. Der var over
det hele noget, saa man godt kunde mærke, det dog
nu er Lebruer vi er i og ikke December. Jeg maa
for Resten sige Dig, at jeg er underlig kjed af Grauer,
her er næsten ikke andet her end Grauer og Birke,
de sidste staa nu saadan net plantede i en Park,
og Grauerne i Skoven staa i Række og Række, og naar
man saa tanker paa Hestehaven, saa er de udgjet
kjedelige; skjøndt de er naturligvis dog bedre end
ingensting. ~~Sklen~~

Du siger, Du selv gør det stryde saa godt, at der
ikke er noget at sige til det! Ja det kommer nu
an paa, hvor godt det er, Resultaterne er meget smaa,
det véd jeg, det er nu heller ikke det samme, som
at være Kælsmand, god det var, det var meget mere,

mere, jeg vilde nej, man skulde helst gøre
det lidt paa en anden Maade, og det er ikke saa
ucent altid, naar det er saa lidt lovenende
Boriv, naar har at gøre med som disse her. Nej
jeg vilde saamand sige, jeg var Dekorationsma-
ler, det har jeg altid haft en ulykkelig Kjærlighed til
Hr Bræcke havde for Resten engageret mig til
at male hans Vægge, men saa blev vi uenige om
Fenslene for jeg, han vilde kun give mig en,
og jeg vilde have en stor og en fin.

Mandag Morgen. Dette Brev vil jeg dog se at faa
lidt hurtigere af Læs end det andet. Nu's Jeg er
det vist Trost igjen, ja foraar kan vi jo heller ikke
vente endnu. Du skriver om Pætapper paa Sjætte
Parbervi, det tænker man sig ikke rigtig, er det
almindeligt at Kulden er saa stærk? Det var
da kjædeligt, at Halsen igjen gør Kusser, ja nu
hjælper det vel, naar foråret kommer. Hvad Lide
forvarede Du af de stridende Parter med Hensyn
til Skademiit. Nu vil de jo laane Tunge til et stort
Møder, Bism og Schwarz og Søren. Man der nu
skal lave et nyt Lokale til Selskabsning. Nu
den anden Lide ikke nu vil gøre nogle Endringer.

mellem, eller om det virkelig saadan skulde oploste,
det velde dog vist være rent galt i et saa lille
Land som Danmark var? Udenforstaaende kan
nu ikke rigtig forestaa, hvad det egentlig handler om.
I Dag fik jeg Brev fra Moder, hun var saa glad
for det Brev, Du har en høj Tjæne hos hende,
huv skrev, hun skulde til at svare Dig, saa nu
faar Du maaske være Brevet paa samme Tid.

Ja jeg har egentligt ikke mere at sige nu, saa jeg
tror hellere jeg vil slutte og kan endnu sige,
at jeg glæder mig til Solkummet paa Tegningerne
og til at høre om de udsprenge Blade og for-
arsforvundelserne. Mange Hilsener fra

Sophie Reinhard.

Du er vel ikke endnu begyndt at male paa
noget?

